

tere denne Mand en ordentlig Sum som en Anerkjendelse af hans Fortjenester,“ da vilde jeg for mit Bedkommende vel finde, at det kunde være betænkeligt nok med Hensyn til Følgerne, men jeg vilde dog erkjende, at vi maaskee netop derved sikrede os denne Mand's heldbringende Virksomhed. Men hvem er os Borgen for, at, naar vi tilstaae denne Mand, hvorum her er Tale, Pension, at vi saa ikke netop derved fremkalde eller idetmindste fremskynde, at han fratræder den Virksomhed, hvorved han efter Alles Anerkjendelse har udrettet saa meget og virket til saa megen Velstignelse. Det er deri, jeg ikke vil gjøre mig skyldig.

Kirke- og Underviisningsministeren. Den ærede sidste Talers Phantaste var saa rig og glødende, for ikke at sige forsædende, at der hører et vist Mod til at gaae tilbage til den tørre Virkelighed. — Det er just ikke for at give mit Bifald til, hvad han har ytret, at jeg har taget Ordet, og den ærede Rigsdagsmand fik jo ogsaa saa meget deraf, at han ikke trænger til mere, men det er for at udtale min Forundring over, at den ærede Rigsdagsmand har gjort sig saa lidt Uleilighed med at gennemlæse Motiverne til Loven, og med at sætte sig ind i de Forhandlinger, der sandt Sted ved denne Lovs. 1ste Behandling, førend han begyndte sit Foredrag, thi, dersom han havde gjort sig noget mere Uleilighed i saa Henseende, vilde han deraf kunne have erfaret, at der netop i nærværende Tilfælde er Spørgsmaal om at træffe en Bestemmelse for et ganske særegent Tilfælde. Det kan ikke hjælpe, at den ærede Rigsdagsmand først fremdrager alle de kjøbenhavnske Skolebestyrere, og derpaa giver sig paa Reiser og opsamler allevegne fra Skolebestyrere, som ville ansøge om Pension, for dermed at forstrække Rigsdagen. Dersom man vilde gaae frem paa en saadan Maade, saa kunde man komme til at anstille hoist besynderlige Betragtninger ved mangfoldige af de Spørgsmaal, som her blive behandlede. Dersom man skulde ansee Rigsdagen for saa lidt istand til at kunne overveie, hvad den beslutter, og saa lidt istand til senere at være sig bevidst, hvad den har gjort, og altsaa ikke indlade sig paa Noget,

som ikke kunde bringes i Harmonie med, hvad der tidligere var skeet, saa vilde der ikke være nogensohmhelst Beslutning, som toges her, uden at den kunde have de „forsærdeligste“ Følger. Der er jo her ikke Tale om, at enhver Skolebestyrer skal kunne gjøre Fordring paa Pension, der er ikke Tale om nogen Berettigelse dertil, men her er Spørgsmaal om en bestemt Mand, hvis hele foregaaende Virksomhed og Fortjeneste i denne Henseende Rigsdagen maa have Grund til at anerkjende, og det kan altsaa kun lidet nytte, at Nogen for at faae Pension melder sig blot i Egenstaa af Skolebestyrer, enten i Kjøbenhavn eller udenfor den. Den Mand, om hvem her er Tale, har tidligere havt Ansættelse ved en offentlig Lærestalt, af hvilken Grund han vilde have været berettiget til Pension; denne Stilling har han ombyttet med en Lærervirksomhed, som i flere Henseender har sat ham i en meget nær og umiddelbar Berørelse med Udviklingen af saadanne offentlige Underviisningsanstalter, som der fra Statens Side idetmindste dengang blev sat megen Pris paa. Her er fremdeles Tale om en Mand, som i en Række af 22 Aar har forestaaet en saadan Virksomhed med Hæder, og som ogsaa allerede tidligere har nydt en Anerkjendelse af denne sin for tjenstfulde Virksomhed ved en Act, der saa nær som muligt maa pege hen paa, at man vilde komme ham tilhjælp, naar han ikke kunde fortsætte sin Virksomhed, idet man havde givet hans Enke Adkomst til Pension. Det er disse Data, der i dette Tilfælde ere forhaanden, og naar disse Rækker af egenfrandsede Folk, som den ærede Rigsdagsmand fremmanede, møde her i Rigsdagen, saa lad dem træde frem, der kunne sige, at de have disse Betingelser, og saa kan Rigsdagen ogsaa freidig til dem votere den samme Anerkjendelse, fordi den saa er sig bevidst, at der er, som den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) udtrykkelig sidst nævnte med Hensyn til den foreliggende Sag, et fuldgyltigt Motiv tilstede. Men at det ikke hermed har saa stor Fare, kan vel antages bevist derved, at først nu et saadant Exempel fremtræder, og at det ei heller drager Consequenter efter sig, selv under Forhold og